

*A Tűz művészetével a Forma átalakítható.
A tűzzománccról...*

A tűzzománc már Bizáncban is ismert, és elismert művészeti ág volt. De az idő múlásával feledésbe merült. Magyarországon és a Kárpát-medencében *Kátai Mihály* élesztette újjá ezt a művészeti ágat.

Miért pont ezt választottam?

Amikor 6 éve
találkoztam a
tűzzománccal
egyből
tudtam, hogy
ez a nekem
való alkotási
mód.
Izgalmas,
hiszen mindig
más a zománc
égetés után,
mint amelyet
az alkotó
elképzel.
Ezzel a
technikával
olyan
dolgokat is
meg lehet
valósítani,
amit más
módon
nehezen, vagy
sehogy.
Ilyenek az
időálló,
csillogó

ékszerek. A szebbnél szebb fali képek, amik minden napszakban más arcukat mutatják. A használati tárgyak, melyekre öröm ránézni, és szakrális tárgyakká fejlődnek az alkotó kezei közt.

Hogyan csinálom?

Vörösrézlemezre dolgozok, speciális szilikát, üveg és agyagtartalmú festékekkel. Ezek a festékek tisztított, majd újraszennyezett porok, amik vízzel lesznek használhatóak. A lemezt mindig le kell csiszolni, és a zsírtalanítás is elkerülhetetlen, hiszen ha a lemez szennyezett, a festék nem marad rajta. (A zsír tisztítja a vizes alapú festéket) Ez mindegyik technikánál szükséges.

Égetés közben

Festőzománc:

Először alapozás, ami transzparencssal vagy feketével történik. A színtelenbe (transzparens) lehet mintát karcolni, majd kiégetni. Az égetés minden esetben 830-850°C-on történik. Majd ezt lefedni még egy színtelen réteggel, újabb égetést adni neki, majd színekkel feltölteni.

Festés közben

Ha egy színű háttért akarunk a képnek, akkor a színtelen égetés utáni arany rétegre (ugyanis a transzparens égetés után arany) felviszünk egy színt, ez lesz a háttér, majd miután a kemence tetején megszáradt ebbe karcoljuk a kontúrvonalakat. Ezt ráégetjük, majd a mintákat kifestjük.

Ez alighanem a legegyszerűbb módja a zománcolásnak.

Rekeszzománc:

Itt is alapozunk, mindig színtelennel. Ezután rézdrótból kihajtogatjuk a kontúrt.

Használhatunk lapított, vagy csavart drótot. (A csavart dróttal készült zománcot magyar zománcnak hívják mindenhol a világban, kivéve Magyarországon.) A kiégetett alap után egy vékony réteg színtelen festéket kenünk rá, majd ebbe a vizes festékbe rakjuk a drótot. Ezt újra ráégetjük, majd égetés után a rézoxid réteg leszedésére belerakjuk tömény ecetsavba. Ez lemarja a revét. Aztán apróra tört üvegkristállyal töltjük fel a keletkezett lyukakat. Ezt száradás után újabb

égetés követi. Lapos drót esetén újratöltés következhet, ha a kristály nagyon leégett (magasabban van a drót), majd lecsiszolás. Ez kaszakővel történik, és finom csiszolópapírokkal. Ezután egy fényező égetés, majd újabb savazás.

Azsúr zománc:

Ennél a technikánál kifűrészeljük a mintákat a lemezből, majd ezeket a lyukakat ráspollyal olyanná alakítjuk, hogy ne legyen recés az oldala. Ezután egy másik lemezre máriaüveget teszünk, majd erre a fűrészelt lemezt. Ezt is apróra tört kristállyal töltjük fel. Kiégetjük, majd következik a lecsiszolás. Ez után fényezőégetés, majd újabb csiszolás. Ha a tárgy kész, akkor a kristályos rész alatt nem lesz lemez, ezért a fény átszillog alatta.

Egyéb technikák:

Szoktunk vékonyabb lemezből domborítani is, majd ezt bezománcozni, vagy zománc nélkül felhasználni.

Az kész alkotással

Elért díjak:

2010: VI. Országos Zománcművészeti Biennálé: *I Díj*.

2012.: VII. Országos Zománcművészeti Biennálé: *Nagy díj*